

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Controversiarvm Biga.

Caraccioli, Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1619

Qvartvm Argvmentvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64242)

QUARTVM ARGVMENTVM.

39 **I**N Cōcilio Lateranēsi, Innoc. III. Summo Pontifice, Rodericus Episcopus Toletanus, orta lite de Primatu Hispaniarū, quē Episcopus Cōpostellanus, ob prædicationē Beati Iacobi Apostoli in Gallæcia, sibi de beri contendebat, respondit, *Nunquam Iacobum adisse Hispaniam; quamvis vidua quadam, sanctaque Moniales id sibi aliquandō dixerint.* Episcopo verò Toletano liberrimè neganti, nequaquam obstitit Cōpostellanus: neque rem tantam, & quæ tanti ipsum intererat, argumento, aut monumento aliquo firmare studuit. Hæc omnia constant manifestè ex Notis, quæ ad Decretum Gundemari Garzias Loaysa nuper edidit, & Binius Colonien- sis inter sacra Concilia à se vndique collecta collocavit. Quisnam igitur exterorum B. Iacobi ad Hispanos accessum deinceps credat, cum Hispani ipsi Amplissimi Præsules, Toletanus, & Cōpostellanus, ille negando, hic silendo, rei vulgò iactatæ, fidem nequaquam adhibuisse videantur?

RESPONSIO.

40 **H**oc certè Argumentum alicuius ellet momenti, si scriptum illud à Loaysa editum, cui totum innititur, aliquam haberet firmitatem. Sed profectò ex se ipso debile est, & nullo impellente ruit. Primùm, docti quidam, & prudentes Viri, qui illud à Loaysa, paulò post Episcopo Toletano, & Sedi illi impensius fauente, prolatum, accuratè legerunt, ingenuè dicunt, multas assutas continere fabellas: & nonnulla profectò futuræ apparent indicia non obscura. Nam tota ea altercatio inter Toletanum, & cōpostellanum Episcopos non habetur alicubi inter Acta longissimi alioqui illius, & magni Concilij: & scimus tamen eiusmodi Primarum Sedium lites, inter Acta Conciliorum solere reponi. Sic factum in concilijs Nicæno, Constantinopolitano, & Chalcedonensi, in quibus decretum est, quisnam Patriarchalium Sedium Orientis iuxta cuiusque dignitatem gradus esse deberet, & ordo. accedit, apud omnes Scriptores, indigenas, exteros, de scripto hoc, quod Ecclesiæ Toletanæ Tabularium nuper protulit, magnum ubique silentium. Ea verò quæ aduersus Iacobi ad Hispanos accessum continet, adedò leuia Loaysæ ipsi visa sunt, vt liberè, atque vt Virum decebat nobilem, & eruditum, aduersus illorum fidem in margine libri notauerit, B. Iacobum in Hispaniam venisse, ibique Christi Euangelium prædicasse. Et id quidem prudenter Loaysa. Vidit enim narrationem illam multa habere *αποδουμασια* multa item *αδύατα* Examinemus parumper. Ait Scriptor ille Anonymus eam Episcoporum altercationem contigisse in Concilio Lateranensi anno 18. Innocentij III. atqui illud Concilium habitum est anno 3. non autem 18. Innocentij. Neque anno Christi 1200. vt ibi legitur, sed 1215. Nec Rodericus qui ibidem appellatur Episcopus Toletanus, erat tunc tem-

poris Episcopus, imò neque ante, neque post decem totos annos post Concilium fuit Episcopus Toletanus. Addit erratum erratis, aduenisse scilicet Rodericum Romam eo anno quo capta est Corduba: at ea Vrbs omnium consensu capta est à Mauris anno 1235. hoc est, 20. annis post Concilium habitum. Alia minora prætereo iam à non-nemine obseruata. Ego autem sicut per hæc, præclaro primatui nobilissimæ Ecclesiæ Toletanæ, eiusque rationibus neutiquam derogatum, volo (alia quippè habet solidiora, reor quibus nitatur, fulcra) ita informe istiusmodi scriptum, quod paucis pagellis non paucos neque paruos habet errores, admittere, aut excusare non potui, non debui: quia Toletanæ Sedis primatum, qui leuiculis hisce non indiget, dum videtur adstruere, Iacobi interim accessum, hoc est, totius Hispaniæ magnum, & inuidendum decus, videri potest, (si tanti esset) aliquo modo destruire.

41. Adde his, si animum Lector aduertat, in eo ipso, qualequale est, scripto, non prorsus tacuisse Compostellanum, quod pro Iacobi prædicatione, aduersus Toletanum negantem poterat proferre. Obseruo enim ad finem illius scriptionis, hæc haberi. *Dominus autem Compostellanus respondit, quod licet Toletanus esset Hispaniarum Primas (quod falsissimum erat) non tamen eius suffraganei deberent ei in aliqua re obedire. Qua responsione multi crediderunt Compostellanum contestatū esse litem.* Hæc ibi. In litis autē contestatione, quis nesciat includi ea omnia, quæ pro contestantis faciunt iure? His itaq; verbis, videtur significari, Compostellanū, post eiusmodi contestationem in publico Concilio factā, protulisse, cum opus fuit, & de scripto fortassis, ne altercationibus, & iurgijs rem committeret, quidquid pro Iacobi ad Hispanias accessu facere visum est. Quod si dicas, Cur nihil eiusmodi, ex ijs quæ Compostellanum pro sua causa produxisse opinaris, in eo scripto reperitur? facile occurro, & oggero Effatum illud Augustorum Cæsarum: *i Nimis graue est, vrgeri partem aduersam ad exhibitionem eorum, per qua sibi negotium fiat.* A Tabulario igitur Toletano ea quæ pro Compostellano faciunt, petere graue quidem, & iniustum, & intolerabile est.

Sed iam rei ordo postulat, vt disiectis, nisi fallimur, & profligatis aduersæ sententiæ Argumentis, nos deinceps ea quæ accessum B. Iacobi ad Hispanias adstruunt, in aciem producamus.

Ea sunt, Traditio, Concilia,
Patres.

*i Nimis gra-
uē. Cod. de
Testib.*